

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. София, 03.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав,
в публично заседание на 21.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **7206** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.104 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) вр. чл.129, ал.7 и чл.156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „5010“ ([улица]) №1 чрез управителя К. Х. К. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № 4/37 от 31.01.2011 г., издаден от Е. В. М. на длъжност “главен експерт” в отдел “Последващ контрол” при митница Столична, Агенция “Митници”, потвърден с решение № 218 от 26.04.2011 г. директора на Агенция “Митници”. Жалбоподателят излага доводи, че РА е незаконосъобразен, необоснован, недоказан, издаден в нарушение на материалния закон и в противоречие на процесуалния закон, поради което моли да се отмени. Посочва, че стоката предмет на РА е с приложен режим на отложено плащане по ПАД/ЕАД № 0...0186 от 19.08.2010 г., според което към датата на превозването на стоката до [населено място] с получател данъчен склад [фирма], същата е била под този режим на превоз, а това от своя страна означавало, че акциз не се дължи. Подчертава се, че на 19.08.2010 г. към 07,00 часа, в началото на работния ден, ПАД/ЕАД е съставен, а това е първият възможен момент, в който ревизираното лице е издало необходимия данъчен документ. Оспорва се РА, като се твърди, че неправилно е посочена дължимост на акциза на основание чл. 22, ал.2, т.2 от ЗАДС, защото към момента на съставянето му не е било установено осъществяването на хипотезата на посочената норма. В тази връзка се посочва, че на датата на превоз на стоката е съставен и

входиран ЕАД/ПАД преди часа на съставяне на протокол № 2363 от 19.08.2010 г. на съвместна група на Митница Югозападна и служители на ОДП Благоевград. Жалбоподателят посочва, че не дължи акциз, защото превозът е извършен под режим отложено плащане, като сделката между два данъчно регистрирани субекта била прекъсната от органите на митницата и полицията. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорения РА, като му присъди направените разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки от 28.11.2013г.

Ответникът – директорът на Агенция “Митници” оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки от 02.12.2013г. чрез юкр.Б.С..

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от протокол рег.№ 2363 от 19.08.2010г. на Митница Югозападна, че в 09:00 часа в [населено място], е направена проверка на С. К. М. – водач на товарен автомобил „И.” с ДК [рег.номер на МПС] по повод на получен сигнал от ММГ – Югозападна 1 около 06:00 часа. Установено е при проверката, че водачът М. е представил нареждане за експедиция на стоки № 2578 от 19.08.2010г. за 8000 литра глюкозен екстракт за [фирма]. В устни обяснения водачът М. заявил, че в товарното помещение са налични 8000 литра спирт. При проверка на превозното средство били установени 10 броя бидона, калибровани по 1000 литра, от които 8 броя пълни и 2 броя празни. В описаните 8 броя пълни бодани била налична бяла прозрачна течност с мирис на спирт. При извършеното измерване с преносим контролен уред № DMA 35 N 80490364 уредът отчел 96 алкохолни градуса във всеки един от описаните 8 броя бидона. От всеки бидон били взети проби в присъствието на шофьора.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 938 от 19.08.2010 г., издадена от началника на Митница Столична, на основание чл. 104, ал.1 и ал.3 от ЗАДС във връзка с чл. 112, ал.1 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за установяване на задълженията му за акциз за периода 07.07.2006 г. – 19.08.2010 г. С тази заповед, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – Л. Ц. П. на длъжност „главен инспектор – ръководител на екип“, Искрена Г. Т. на длъжност “старши експерт” и К. П. Ф. на длъжност “старши счетоводител”. Определен е срок за извършване на ревизията три месеца. Заповедта е връчена на 20.08.2010 г. управителя на дружеството. На 10.11.2010 г. ръководещият екипа на ревизията е направил предложение до началника на Митница Столична за промяна обхвата на извършваната ревизия №4/15/3, а именно да се включат допълнително задълженията за акциз по периоди от 20.08.2010 г. до 31.08.2010 г. Въз основа на това предложение е издадена нова ЗВР №1196 от 17.11.2010 г., с която е удовлетворено искането. Изрично е посочено, че ревизията следва да завърши в тримесечен срок, считано от връчването на предходната заповед за възлагане. Със ЗВР № 1203 от 18.11.2010 г. срокът

на ревизията е продължен до 20.12.2010 г., поради постъпило ново предложение № 4/15/6 от 18.11.2010 г. от ръководителя екип на ревизията, подробно мотивирано.

В срока по чл. 117, ал.1 от ДОПК е издаден ревизионен доклад № 4/29/1 от 03.01.2011 г., връчен на 16.01.2011 г. на счетоводителя на жалбоподателя. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е не подадено възражение срещу него. Със заповед за определяне на компетентен орган (З.) № 4/35 от 07.01.2011 г. Е. М. на длъжност “главен експерт”, е определена за компетентен орган по издаването на РА. В срока по чл. 119, ал.3 от ДОПК е издаден РА № 4/37 от 31.01.2011 г.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е издадено решение № 218 от 26.04.2011 г. на директора на Агенция “Митници”, с което е потвърден изцяло РА в обжалваната част. В РД и РА е посочено, че на 19.08.2010 г. около 03.00 часа от данъчния склад на жалбоподателя, находящ се в [населено място], [улица] изведена акцизна стока етилов алкохол, без да е издаден акцизен данъчен документ (А.), придружителен акцизен документ (ПАД), регистриран електронен административен документ или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. След пристигане на стоката в данъчен склад на получателя [фирма] била извършена проверка от контролни органи, при която е установено и документирано в Протокол №2363/19.08.2010 г., че се превозва акцизна стока „етилев алкохол“, като вместо за спирт превозвачът представил документи за глюкозен екстракт. Жалбоподателят твърди, че за стоката е приложим режим „отложено плащане“ на акциз и представя копие от регистриран електронен административен документ от същата дата с №А. 10BGGD196FYJ0001NWD54, в който е описано същото превозно средство, но е вписано количество 10 000 л. етилов алкохол, което е различно от действително превозваното количество - 8000 л. етилов алкохол. Видно от попълнения час на изпращане в електронния административен документ – 07:00 часа, същият е регистриран впоследствие, след извеждане на стоките от данъчния склад и след като нарушението на режима отложено плащане на акциз било установено от контролните органи - митническа мобилна група и сектор за борба с организираната престъпност. В РА и РД е посочено, че не са спазени условията за движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, като е осъществено движение на акцизни стоки без да е регистриран електронен административен документ (ЕАД) в съответствие с разпоредбите на чл. 73б, ал. 1 от ЗАДС. Не е предоставено на лицето, превозващо стоките, копие от регистриран ЕАД или друг търговски документ, съдържащ цялата информация от ЕАД, в който ясно е посочен уникалният административен референтен код, съгласно изискванията на чл. 73б, ал. 7 от ЗАДС. Същият документ не е придружавал стоките при движението под режим отложено плащане на акциз и не е представен на компетентните органи при поискване от тяхна страна по време на движението под този режим, съгласно чл. 73б, ал. 8 от ЗАДС. Установено е, че поради извършеното нарушение на акцизното законодателство, ревизираното лице има задължение за заплащане на акциз в размер на 84 700,00 лв. и лихви за просрочия в размер на 3437,34 лв., дължими към 31.01.2011 г., на основание чл.20, ал.2, т.2 ЗАДС – освобождаване за потребление е неспазване на условията за движение на акцизни стоки под режим „отложено плащане“, тъй като стоките не били придружени с ПАД. Решението е връчено на жалбоподателя с писмо с обратна разписка (стр.165 от делото) на 02.05.2011г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена по

пощата (стр.178 от делото) в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на оспорения ревизионен акт, като провери дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените във фактическата част на решението съображения съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК орган по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът между страните е изцяло правен – относно наличието на задължение за жалбоподателя съгласно чл.20, ал.2, т.2 ЗАДС за начисляване на акциз за 8000 литра етилов алкохол 96 об.%, освободени за потребление на 19.08.2010г.

За установяване на спорните по делото обстоятелства съобразно указанията на ВАС, дадени в решение № 10061 от 04.07.2013г. по адм.д.№ 11914/2012г., по делото е допусната допълнителна съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), депозирана на 13.11.2013г., приета в съдебно заседание на 21.11.2013г. Съдът кредитира заключенията на основната и на допълнителната експертизи, като компетентно изготвени и неоспорени от страните. Установява се от основното заключение на ССЧЕ, че процесното количество 8000 литра етилов алкохол 96 об.% при „Г.М.“ Е.“ е част от наличните 10941 литра 96 об.% към 19.08.2010 г. На 19.08.2010г. жалбоподателят е издал фактура № 0000001816 от 19.08.2010г. с получател [фирма] за доставка на 10000 литра етилов алкохол 96 об.% на стойност 16 200 лв. с ДДС. Приложен е сертификат за качество № 1-135 от 18.08.2010г. на етилов алкохол от земеделски произход. Приложен е също така Придружителен документ при превоз на вино, продукти от грозде и вино, спирт, дестилати и спиртни напитки МФ А-2009 № 89915. На 19.08.2010г. в електронната система на Агенция митници е подаден е-АД с локален референтин номер [ЕГН] и автоматичен референтен код А. № 10BGGDFYJ001NWD54 за движение на стока под режим отложено плащане на акциз с място на доставката [фирма] за количеството 10000 литра с алкохолно съдържание 96%. Процесното количество е иззето въз основа на Протокол за осъществени контролни действия на лица, извършващи дейности с акцизни стоки № 2363 от 19.08.2010г. и опис на иззети стоки. В изпълнение на определение № 8592/26.11.2010г. на РС Б., с разписка от 09.12.2010г. на МВР 02 РУП - Б., иззетите 8 бр. бидона съдържащи около 8000 литра етилов алкохол са предадени на упълномощен представител на [фирма]. Освобождаването на стоката от Агенция „Митници“ Югозападна на 09.12.2010г. и връщането ѝ в данъчен склад на [фирма] е регистрирано в електронната система Агенция "Митници" със съобщение

към е-АД с локален референтен номер [ЕГН] и автоматичен референтен код А. № 10BGGDFYJ001NWD54 за промяна на мястото на получаване - данъчен склад на [фирма]. На 14.12.2010г. в Дневник на складовата наличност" на [фирма] са заприходени 8000 литра етилов алкохол по дебита на сметка 303 "Стоки".

От Г.М." Е. са издадени следните фактури за продажбата на същите 8000 литра етилов алкохол под режим на отложено плащане на акциза:

1.фактура № [ЕГН]/20.12.2010г. с получател [фирма] за продажбата на 3000 литра етилов алкохол на стойност 5 580 лв. с ДДС. За посоченото количество етилов алкохол е издаден е-АД с локален референтен номер [ЕГН] с А. 10BGGHXITL0F000G3WD51от 20.12.2010 г. От [фирма] е потвърдено в електронната система на Агенция „Митници" получаването на доставката с А. APK10BGGHXITL0F000G3WD51 на 21.12.2010г.

2.фактура № [ЕГН]/23.12.2010г. с получател „Н."О. за продажбата на 3000л етилов алкохол на стойност 5 580 лв. с ДДС. За посоченото количество етилов алкохол е издаден е-АД с локален референтен номер [ЕГН] с А. 10BGGI1QURW000YFWD52/23.12.2010 г. От [фирма] е потвърдено в електронната система на Агенция „Митници" получаването на доставката с А. 10BGGI1QURW000YFWD52 на 27.12.2010г.

3. фактура № 000000002089/10.01.2011 г. с получател [фирма] за продажбата на 2000 л етилов алкохол на стойност 3 480 лв.с ДДС. За посоченото количество етилов алкохол е издаден е-АД с локален референтен номер [ЕГН] и с А. 11BGGIR18134000E2WD50 от 10.01.2011 г. От [фирма] е потвърдено в електронната система на Агенция „Митници" получаването на доставката с А. 11BGGI1R18134000E2WD50 от 10.01.2011 г. на 10.01.2011г. Горепосочените продажби са отразени като реализирани с ПАД в Дневника за акцизните стоки на Г.М." Е..

В счетоводството на [фирма] получените 3000 литра етилов алкохол фактура с № [ЕГН]/20.12.2010г. и получените 3000 литра етилов алкохол с фактура № [ЕГН]/23.12.2010г. са заприходени в Дневника за складова наличност и по дебита на сметка 302 "Материали". За установяване дали заприходеният етилов алкохол с процесните фактури през м. 12.2010г. е вложен в производство на готова продукция и дали е платен акциз за изведената от склада готова продукция за видовете спиртни напитки, в Приложение № 1 на допълнителното заключение е извършен анализ на наличната готова продукция. От същото приложение се установява, че вложеният етилов алкохол в произведената готова продукция през периода 01.12.2010г. - 31.03.2011 г. е 11037,50 литра, включително доставения с процесните фактури 6000 литра Вложеният етилов алкохол в изведената от склада готова продукция през периода 01.12.2010г. - 31.03.2011 г. е 12287,29 литра. Готовата продукция, в която е вложен етилов алкохол 11037,50 литра, включително доставените 6000 лв. с процесните фактури, е изведена от склада.

За изведената продукция от склада през периода от 01.12.2010г. до 31.03.2011г. от [фирма] е начислен и платен акциз, деклариран с акцизни декларации за алкохол и алкохолни напитки пред Т. П., както следва:

- с вх. № BG 003000/2-00187/12.01.2011г. за периода 01.12. - 31.12.2010г. - дължим акциз 38 111.57 лв., платен с платежно нареждане от 11.01.2011г.
- с вх. № BG 003000/2-00490/11.02.2011г. за периода 01.01. - 31.01.2011г. - дължим акциз 43 210.53 лв., платен с платежно нареждане от 10.02.2011г.

- с вх. № BG 003000/2-00839/14.03.2011г. за периода 01.02. - 28.02.2011 г. - дължим акциз 22 580.23 лв., платен с платежно нареждане от 11.03.2011г.

- с вх. № BG 003000/2-00883/15.04.2011г. за периода 01.03. -31.03.2011 г. - дължим акциз 22 580.23 лв., платен с платежно нареждане от 12.04.2011г.

Вещото лице Л. 3. е формирало извод в допълнителното заключение, че доставените 6000 литра етилов алкохол с фактура № [ЕГН]/20.12.2010 г. и фактура № [ЕГН] /23.12.2010г. от „Г.М.” Е. са вложени от [фирма] за производството на готова продукция, която е изведена от склада през периода от 01.12.2010г. до 31.03.2011г. Начисленият акциз е деклариран с акцизни декларации за алкохол и алкохолни напитки пред Т. П. и е платен.

В счетоводството на [фирма] получените 2000 литра етилов алкохол с фактура № 000000002089/10.01.2011 г. са заведени в Дневника за складова наличност на 10.01.2011г. и са вложени в производството с искане за отпускане на материални ценности. През периода 01.01.2011г. - 31.01.2011 г. от [фирма] е заприходена готова продукция с вложено количество етилов алкохол 6260,52 литра с алкохолен градус 96. За изведената продукция от склада през периода от 01.01.2011г. до 28.02.2011г. от [фирма] е начислен и платен акциз, деклариран с акцизни декларации за алкохол и алкохолни напитки, както следва:

- Вх. № BG005800/02-00102/14.02.2011г. за периода 01.01. - 31.01.2011г. - дължим акциз 20 089.99 лв., платен с платежно нареждане от 20.02.2011г.

- Вх. № BG005800/02-00164/14.03.2011г. за периода 01.01. - 28.02.2011г. - дължим акциз 22 665.58 лв., платен с платежно нареждане от 15.03.2011г.

Вещото лице Л. 3. е формирало извод в допълнителното заключение, че доставените 2000 литра етилов алкохол с фактура № 000000002089/10.01.2011г. от [фирма] са вложени от [фирма] за производството на готова продукция, която е изведена от склада през периода от 01.01.2011г. до 28.02.2011 г. Начисленият акциз е деклариран с акцизни декларации за алкохол и алкохолни напитки и е платен. От Агенция митници, Митница Столична е съставен Ревизионен акт № 5/37/11.01.2013г. на [фирма] за установяване на задължения за заплащане на акциз за периода 01.07.2008г. до 02.05.2012г., които са платени на 29.03.2013г.

Съгласно чл.68, ал.1 ЗАДС (отм., но в сила към 19.08.2010г.) и чл.56, ал.1 ППЗАДС (отм., но в сила към 19.08.2010г.) при движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз стоките задължително се съпровождат от придружителен административен документ (ПАД), който се издава в пет екземпляра. При движение на акцизни стоки с електронен административен документ нормата на чл.73б, ал.7 ЗАДС задължава изпращача да предостави на лицето, превозващо акцизните стоки, хартиено копие от регистрирания електронен административен документ или друг търговски документ, съдържащ цялата информация от електронния административен документ, в който ясно е посочен уникалният административен референтен код. В случая няма спор, че превозвачът на процесната стока не е разполагал с хартиено копие на документа съобразно чл.73б, ал.7 ЗАДС, което от своя страна е дало основание на митническите органи да приемат, че е налице освобождаване за потребление на основание чл.20, ал.2, т.2 ЗАДС, респ. задължение за жалбоподателя да начисли и внесе акциз.

Съгласно чл.56, ал.3 ППЗАДС издаването, движението, получаването и съхранението на екземплярите на ПАД се извършва в съответствие с разпоредбите по [чл. 68 - 73](#) и на [чл. 74 - 76](#) от закона, обяснителните бележки на обратната страна на екземпляр 1 на ПАД и допълнителните указания съгласно [приложение № 9](#). По аргумент от разпоредбата на чл.74, т.1 ЗАДС при движение на стоките по [чл. 67, т. 1 ЗАДС задължени за дължимия акциз на стоките, посочени в ПАД или е-АД са алтернативно](#) лицензираният складодържател - изпращач или лицензираният складодържател, в чийто данъчен склад ще постъпят стоките - собственост на титуляря на режима допускане за свободно обращение, или регистрираният изпращач. Същото задължение съответства на принципа за еднократност на акциза като данък. Съдът приема, че заплащането на акциза за процесното количество от 8000 литра етилов алкохол, задържан от митница Югозападна с протокол рег.№ 2363 от 19.08.2010г., се установява по безспорен начин от допълнителното заключение на ССЧЕ. Неоснователно е възражението на ответника в писмените бележки по същество на спора, че заплащането на акциза от двете дружества [фирма] и [фирма] е без значение, тъй като задължението за жалбоподателя е първо по време, другите дружества не са имали задължение за начисляване и плащане на акциза, респ. биха могли да искат възстановяване на неоснователно платените суми съгласно чл.27, ал.1 ЗАДС. След като се установи идентичност между процесното количество от 8000 литра етилов алкохол, задържан от митница Югозападна с протокол рег.№ 2363 от 19.08.2010г., продажбата на същото количество на [фирма] и [фирма] и производството на готова продукция, за която е начислен, деклариран и платен дължимия акциз от получателите на акцизните стоки, съдът приема, че установяването на задължение за начисляване и плащане на акциз от страна на жалбоподателя с процесния ревизионен акт противоречи на принципа на еднократност на акциза. Като са достигнали до този извод ревизиращите органи са постановили оспорения РА при неправилно приложение на материалния закон, което е основание за отмяната му като незаконосъобразен на основание чл.160, ал.1 ДОПК.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски както следва: 50 лв. държавна такса, 1000.00 лв. адвокатско възнаграждение, вписано в пълномощното на адв.Г. (стр.180 от делото) и 600.00 лв. депозит за вещото лице или общо сумата от 1650.00 лв.

Водим от горното Административен съд – София град, I-во АО, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „5010“ ([улица]) №1 чрез управителя К. Х. К. **РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № 4/37 от 31.01.2011 г.**, издаден от Е. В. М. на длъжност “главен експерт” в отдел “Последващ контрол” при митница Столична, Агенция “Митници”, потвърден с решение № 218 от 26.04.2011 г.

директора на Агенция "Митници".

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „5010“ ([улица]) №1 чрез **на основание чл.161, ал.1 ДОПК** разноси в размер на 1650.00 (хиляда шестстотин и петдесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: